

forleden Dag, at vi skulde have Mængden med og ikke alene tage Hensyn til Værdien, idet Mængden giver et Udtryk for den skiftende Levofod i Befolkningen.

Lad mig nævne et Eksempel og netop et, som viser, at man ogsaa skal have Huslejen med. Vi have i Aarenes Løb, i de 30 Aar, jeg kan huske nogenlunde sikkert tilbage i Tiden, udover Landet, hvor jeg har været nøje kendt fra Barndommen af, men sikkert ogsaa i Byerne, set en glædelig Forandring med Hensyn til Boligforhold. Individierne have faaet større Hygge, større Rum, bedre Lejlighed i det hele taget. Naar der har været en saadan Forøgelse i Velværet, i det almindelige Velvære, en saadan Stigning i Levofoden paa Boligens Omraade for alle andre Mennesker, saa har efter min Formening Tjenestemanden ogsaa Lov til at forlange at følge med i den almindelige Bevægelse. Men det kunde han ikke, hvis ikke vi toge Boligen med som et indgaaende Led i det Grundlag, hvorefter Priserne beregnes. Lad os sige, at en Normalfamilie i det nævnte Tidsrum i Stedet for at have en daarlig 3-Værelsens Lejlighed er naaet til at have en god 4-Værelsens Lejlighed, saa maa det medføre for Tjenestemandene et Krav om, at de ogsaa faa Lov til at udvide deres Lejlighed, og det kunne de ikke, medmindre Samfundet giver dem Midler dertil; uden at de da skulle indskrænke sig paa andre Omraader, og det er jo ikke Meningen. Der vil ganske utvivlsomt kunne rejses stærke Røster mod at tage Huslejen med, og jeg indrømmer, at det er et af de vanskeligste Punkter, og det er for Resten min Grund til, at der for Post 1 er sat et Tidsrum af 5 Aar. Jeg tvivler ikke om, at der kan skaffes Oplysninger i saa Henseende, og det tvivlede den højtærede Minister heller ikke om. Jeg indrømmer, at ogsaa det andet Punkt i Post 1 i Ændringsforslaget volder Vanskeligheder, og at vi vel have en Statistik paa dette Punkt, men en, som ikke kan bruges som Grundlag her. Dog findes der i Statistiske Meddelelsers 6. og 11. Bind Opgørelser over en Arbejderfamilies Forbrug paa Land og i By. Vi have der en efter Forholdene ret god Statistik baade over Udgifterne til Husleje, Bolig og Beklædning. Altsaa, at der kan skaffes en saadan Opgørelse, tvivler jeg ikke om, men skulde, det vise sig at være for vanskeligt, og at man derfor ikke turde tage begge de to Punkter paa Post 1 med, nu vel, saa vil jeg ogsaa subsidiært finde mig tilfredsstillet ved, at man tog blot det første Punkt

med. Men jeg ser helst, og jeg tror, det giver det retfærdigste Udtryk, at vi faa baade Husleje og Beklædning med.

Maa jeg her dog indskyde den Bemærkning, at med Hensyn til Tjenestemandene og Embedsmændene i det hele taget komme Bolig og Klæder til at spille en noget anden Rolle end for almindelige Mennesker af den Grund, at ikke saa ganske faa Tjenestemand have fri Klæder, eller til dels fri Klæder, og andre have fri Bolig, altsaa, der maa tages noget Hensyn til disse Ting, men det vil ikke være vanskeligt. Men skulde det være vanskeligt, kunde det ogsaa være en medvirkende Aarsag til at se bort derfra og nøjes med selve Levnedsmidlerne.

Den Stilling, der er indtaget fra den højtærede Finansministers og dette Tings Side i al Almindelighed, er for mig en meget stor Tilfredsstillelse, idet det for mig varsler om, at vi stille henimod det Tidspunkt, da vi faa lagt et ret rationelt Maal til Grund for Beregningen af vore Embedslønninger.

Da jeg har Ordet kan jeg ikke nægte mig, jeg vil ikke sige den Fornøjelse, men den Tilfredsstillelse, vil jeg hellere kalde det, at rette en enkelt Bemærkning til det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Nielsen-Grøn), der i et kort Replikskifte med det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds (H. L. Jørgensen) kom med en Udtalelse, der — jeg noterede den straks — lød omtrent saaledes, Meningen var i alt Fald den, at vi Bønder have gennemgaaende mere at leve af end Tjenestemandene. (*Nielsen-Grøn*: Jeg sagde gennemsnitlig). Naa, ja, gennemgaaende og gennemsnitlig regner jeg nu for at være det samme. Men det stemmer ikke med det, jeg mener at vide om Landbostandens Levforhold i al Almindelighed. Jeg tvivler ikke om, at den langt overvejende Del af vor Landbostand i gennemsnitlig Indtægt kommer adskilligt under det, vi her tilbyde Tjenestemandene. Jeg siger ikke noget om, hvorvidt det er for meget eller for lidt, jeg konstaterer kun det, som jeg anser for at være et Faktum.

Lindø: Ogsaa jeg vil gerne med et Par Ord yde den Tanke min Tilslutning, som af den ærede Ordfører er fremsat i det af ham stillede Forslag under Nr. 15. Jeg tillod mig ved første Behandling stærkt at understrege Ønsket om, at det toges under Overvejelse, om det ikke var muligt at finde en Værdimaaler, der kunde træde i Stedet for den forældede Kapitelstakst.